

מ"ת 45404/01/14 - מדינת ישראל נגד דוד אשור (עציר)

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 45404-01-14 מדינת ישראל נ' אשור(עציר)
תיק חיצוני: 7006-299399-2013
בפני כב' השופט אמיר דהאן
מדינת ישראל מבקשת
נגד
דוד אשור (עציר) משיב

החלטה

בפני בקשת ב"כ המשיב לעיין מחדש ב תנאי שחרורו של המשיב ולפיהם שוחרר למעצר בית מלא תחילה בהחלטת בית המשפט המחוזי ביום 01.01.2014 ולאחר מכן בהחלטת בית המשפט השלום ביום 05.03.2014 בעקבות כתב אישום נוסף.

שני כתבי האישום עניינם עבירות רכוש האחת של גניבת מלגזות בשווי של ₪ 150,000 השנייה התפרצות לדירת מגורים. שתי העבירות בוצעו בשנת 2013 , והמשיב נטל בהן חלק על אף נכותו תוך שהוא משתמש ברכב הנכה המיוחד שלו לשם ביצוע העבירות .

עילת הבקשה הינה חלוף הזמן.

ביום 02.06.2014 דחה בית המשפט בקשה זו על הסף בהיעדר עילה להגשתה, כזכור מכיר המחוקק בשתי עילות והן שינוי נסיבות או חלוף הזמן ובית המשפט לא סבר כי חלף זמן מספיק מאז הגשת הבקשה .

ב"כ המשיב עררה על החלטה זו והערר התקבל, כאשר בית המשפט המחוזי הנחה כי הבקשה לא תדחה על הסף אלא תישמע בקצרה במעמד הצדדים.

ואכן דיון כזה התקיים ביום 06.07.2014 ובו נשמעו טענות ב"כ המשיב אשר היו אותן טענות שנטענו בכתב.

ב"כ המשיב טוענת כי חלוף הזמן, היעדר הפרות והעובדה כשהמדובר במשיב נכה מחייבים את בית המשפט לעיין מחדש בשאלת תנאי השחרור ולקבוע הקלה במעצר הבית או את ביטול תנאי מעצר הבית.

ההחלטות בהן מתבקש העיון מחדש

בית המשפט המחוזי (עמ"ת 620005-12-13) וכן בית המשפט השלום (מ"ת 45390-01-14) נדרשו בהרחבה למצבו הרפואי וליכולתה של החלופה לסכל את המסוכנות הנובעת מן המשיב בהינתן מצבו הרפואי. בית המשפט המחוזי אף חקר את הערבים בפניו ומקריאת החלטתו נראה לי כי זקף בהחלטתו חשיבות רבה הן לכנות ערבותם של הערבים והן למעצר הבית החיוני לשם הפיקוח על המשיב.

ביום 04.03.2014 בחן בית המשפט השלום (כב' השופט כפכפי) בשנית את הערבים ואת נסיבותיו של המשיב בתיקו השני, לרבות נסיבותיו הרפואיות והובאה בחשבון העובדה כי כנגד המשיב תלויים ועומדים שני תיקים המייחסים ביצוע עבירות רכוש בצוותא כאשר עיקר טענות המשיב נוגעות למצבו הרפואי. בית משפט השלום הביא בחשבון מצב רפואי זה ואת העובדה כי במהלך מעצר הבית בתיק אחר לא הפר המשיב את האמון שניתן בו.

כתבי האישום מייחסים למשיב התפרצות לעסקים וגניבת מלגזות בהזדמנות אחת והתפרצות לדירת מגורים בהזדמנות שניה. בהתפרצות זו נתפסו המשיב ושותפו על ידי בעלת הבית כשהם סורקים את החדרים ובידיהם כלי פריצה.

המשיב עשה שימוש ברכב הנכה שלו על מנת לקדם את העבירות ולבצען.

שווי המלגזות שנגנבו הגיע עד לכ- 150,000 ₪.

בית המשפט המחוזי ציין כי למשיב עבר פלילי עשיר בעבירות רכוש אך עבר זה מסתיים בהרשעה משנת 2004. כיום מוחזק רכבו המותאם של המשיב בידי משטרת ישראל

ככלל יאמר כי בעבירות רכוש הכלל הוא השחרור והחריג הוא המעצר עד לתום ההליכים .

על פי פסיקת בית המשפט העליון [בש"פ 5431/98- פרנקל, בש"פ 7161/00- רחלין, בש"פ 6800/05- מכלוף, בש"פ 560/06- מזרחי בש"פ 45/10 מסראווה בש"פ 5572/12 שרלו, בש"פ 6826/10 - סמואל, בש"פ 5814/06 אוחיון בש"פ 3621/09 פלד בש"פ 6247/10 רבינוביץ' בש"פ 6422/07 טאיב] עבירות רכוש תוכלנה להוביל למעצר עד תום ההליכים מבחינת המסוכנות אם נתקיימו בהן נסיבות מיוחדות כאשר בין הנסיבות הוכרו אחת או יותר מנסיבות אלה :

- שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים .
- הזדמנויות רבות של ביצוע עבירות .
- היקף רכושי ניכר .
- ביצוע עבירות רכוש באורח שיטתי .
- פוטנציאל להתפתחות אלימה כגון התפרצויות למקום מגורים או מקום נשמר.
- פגיעה ניכרת בפרנסת בעלי הרכוש כגון גניבת כלי עבודה וכדומה ויקרים .

אכן בעניינו של המשיב קמה עילת מעצר ממספר סיבות שונות, ניתן לראות בביצוע עבירות הרכוש ברווח זמן קצר ביצוע שיטתי, ההיקף הרכושי הוא ניכר, ההתפרצות הינה למקום מגורים ונגנבו כלי עבודה כבדים ויקרים.

חומר הראית מצביע כי העבירות בוצעו לאחר תכנון ואותו רכב המשמש את המשיב להקלת נכותו, הוא זה ששימש אותו לפריצה.

בתי המשפט אשר נדרשו לעניינו של המשיב חמלו עליו וראו הן את מסוכנותו והן את האפשרות לאזן מסוכנות זו בחלופת מעצר מתאימה הכוללת ערבים טובים ומעצר בית.

מסוכנותו של המשיב לא קהתה גם לאחר חלוף הזמן מאז הוחלט בעניינו לאחרונה, מעצר הבית עדיין יסודי וחשוב כדי לצמצם מסוכנות זו .

אדם אשר סובל מנכות, זוכה להקלות המכובדות על ידי רשויות המדינה, כגון רכב מיוחד הרשאי לחנות בכל מקום, והציבור והחוק רואים בו וברכבו נושאים לזכות יתר שבדין.

קם אדם זה, ומשתמש בהקלות אלה ובכבוד אשר זוכה לו כל נכה, ובדין זוכה, לשם ביצוע עבירות רכוש בהיקף גדול וברציפות .

אדם זה - כך קבעו שני בתי המשפט - אין לו תקנה אלא בהגבלה משמעותית על חירותו ואלא במעצר בית מלא .

אף היום, מספר חודשים לאחר אותן הקביעות, אין הוא רשאי לבוא ולהסתמך על אותה הנכות עצמה, בבואו לבקש כי יבוטל מעצר הבית

בשולי הדברים, ייאמר כי בעניינם של אנשים המשוחררים בתנאים מגבילים ראויה עילת חלוף הזמן ליחס זהיר

ולשימוש בנסיבות בהן הזמן מהווה גורם חשוב ומשמעותי או שמדובר בזמן ארוך העולה על 9 חודשים.

חזקה על בית המשפט המשחרר אדם בתנאים מגבילים כי איזן היטב את הסיכוי הנובע משחרור ממעצר מול הסיכון הנובע מאותו שחרור ועשה כן באמצעות תנאים מגבילים משמעותיים תוך שהוא מביא בחשבון לפחות את הזמן הקבוע בחוק לסימום של תיק שבו עצור אדם עד תום ההליכים.

כך נוהג בית משפט זה, ואף קובע עיונים חוזרים יזומים בנקודות זמן שונות במקרים הצריכים לכך.

לפיכך, עיון חוזר מטעמי חלופי הזמן ראוי לו שיעשה בזהירות מרובה והתערבות בהחלטה קודמת שבית המשפט על ידי אותו בית משפט ראוי לה שתעשה בנסיבות מיוחדות הכרוכות בזמן שחלף או לאחר שחלף זמן ארוך במיוחד.

עילה שכזאת לא מצאתי, לפיכך אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ד, 27 יולי 2014, בהעדר הצדדים.